

[Udenrigsministeren.]

økonomiske konsekvenser, men også skulle tage sig af f. eks. sociale og kulturelle spørgsmål af fælles interesse, en understregning af, at Atlantpagten er mere end en blot og bar militær alliance. Drøftelserne herom resulterede i nedsættelse af en komité, som jeg skal komme nærmere ind på om et øjeblik.

Af mit indlæg under denne debat skal jeg særlig nævne to synspunkter, jeg tror det er af interesse for tinget at jeg nævner, to synspunkter, som vi fra dansk side må tillægge afgørende betydning, og som der viste sig almindelig tilslutning til. Jeg understregede, at Atlantmagternes politik på det udenrigspolitiske område måtte være en fælles politik. Ingen Atlantmagt kan under de nu herskende forhold føre en isoleret udenrigspolitik, da konsekvenserne uvægerligt også vil ramme de andre medlemmer af pagten. Atlantmagterne må derfor i fællesskab bære det uhyre ansvar, som løsningen af de store udenrigspolitiske problemer medfører i dag.

Det er derfor også nødvendigt, at der er adgang til regelmæssige fælles drøftelser, således at ikke længere perioder kommer til at hengå, hvor de forskellige synspunkter ikke har nogen mulighed for at blive gjort gældende. Som udtryk for enighed herom blev det på mødet besluttet i stedet for eet møde om året at holde tre—fire møder for derigennem at sikre, at der — ved siden af stedfortræderrådets forhandlinger i London — gives regeringsrepræsentanterne mulighed for en løbende kontakt i fælles anliggender.

Dernæst fremhævede jeg stærkt, at for Danmark som for alle andre stater i pagten måtte hovedformålet med NATO være at sikre, at den eksisterende spænding i verden ikke fører til almindelig krig. Jeg udtalte, at hvis det kom til krig, ville Atlantpagtens politik i første omgang have lidt et afgørende nederlag, uanset om krigen endte med vestmagternes sejr. Naturligvis har pagten også til formål, hvis krig trods alle bestrebelse alligevel skulle bryde ud, at beskytte landene mod ny besættelse og derved bevare deres frihed, men pagtens politik må føres på en sådan måde, at det står klart for alle, at den kun har defensive formål.

Om samarbejde på andre områder end det militære gav jeg udtryk for en stærk tilslutning til planerne om udvidet samarbejde udover de militære forberedelser. Resultatet af forhandlingerne om dette spørgsmål blev, som jeg nævnte, nedsættelsen af en komité, der skal undersøge mulighederne for styrkelsen af det nordatlantiske fællesskab og i

særdeleshed for anvendelsen af Atlantpagtens art. 2. I denne artikel udtales, at deltagerne skal bidrage til den videre udvikling af fredelige og venskabelige forhold ved at styrke deres frie samfundsordninger, ved at hidføre en bedre forståelse af de grundsætninger, som disse samfundsordninger hviler på, og ved at fremme almindelig stabilitet og velfærd, ligesom deltagerne vil søge at fjerne uoverensstemmelser i deres internationale økonomiske politik og vil tilskynde til indbyrdes økonomisk samarbejde.

Komiteen, der består af repræsentanter for Belgien, Canada, Italien, Holland og Norge samt formanden for stedfortræderrådet, skal bistået af stedfortræderne fremkomme med indstillinger til rådet på følgende områder: koordinering af og rådslagning om udenrigspolitik med særligt henblik på fredens bevarelse, nærmere økonomisk, finansielt og socialt samarbejde indenfor NATO og samarbejde på det kulturelle område og med hensyn til offentlig informationstjeneste.

Det er meningen, at komiteen skal afgive beretning til rådets næste møde, der ventes at finde sted i Rom i slutningen af november.

På rådsmødet nedsattes desuden en anden meget betydningsfuld komité, den komité, der populært har fået tilnavnet „de tolv apostle“. På det kommende møde i Rom, hvortil general Eisenhower vil blive indbudt, vil NATOs forsvarsforberedelse og gennemførelse af de lagte planer blive genstand for nøje prøvelse og beslutninger. Det er nu tolvmandskomiteens opgave dels at studere de planer, som de enkelte lande arbejder efter, dels at søge at samarbejde de militære ønsker, der måtte foreligge, med de økonomiske og finansielle muligheder i de enkelte lande. Regeringen har udpeget den højtærede finansminister hr. Thorkil Kristensen til at repræsentere Danmark i denne komité, og under forhandlingerne i Ottawa fremsatte finansministeren en række betragtninger over de økonomiske problemer, der rejser sig for Atlantmagterne som helhed og for hver enkelt land i forbindelse med forsvarrets udbygning, synspunkter, som vil indgå i de drøftelser, der allerede er påbegyndt ved komiteens første møde forrige uge i Paris. Komiteens sammensætning blev en sejr for den opfattelse, at alle lande skal deltage i tilrettelæggelse og forberedelse af de beslutninger, som Atlantmagterne skal træffe — endnu et vidnesbyrd om, at der her ikke vil finde nogen tilsidesættelse sted af de mindre landes interesser.

Inden rådsmødets afholdelse havde Danmark fremført ønsket om, at der ville blive